

HARMONIE DUŠE

Toto album věnuji s velkým díkem Davidu Sunovi za jeho srdečnou a nezištnou nabídku k použití jakékoli jeho relaxační hudby, a dále též svému muži Davidovi za jeho nesmírnou lásku, ohleduplnost a všestranou pomoc a podporu.

1. KVĚTINOVÝ VALČÍK

Když sněhy odtají, sémě pukají
země srdce své otvírá
a slunce paprsky zemi zahřívá
květy nám život zas zkrášlí.

Kvítí barevné vlasy ozdobí,
voní starosti odvanou.
Kvítí půvabně chraňme v srdci svém
čistotu ráje k nám snáš.

A louky zrosené květem oděné
dívký bosé hned k tanci zvou
i víly dárek jim v srdce vkládají
- růže a lilie bílé.

Kvítí barevné vlasy ozdobí,
vůně starosti odvanou.
Kvítí půvabně chraňme v srdci svém
čistotu ráje k nám snáš.

Když vlahý po večer na zem snáš
elfů radostný víří rej
i dívky vzhůru své díky vzdávají
tancem svým květinovým.

Kvítí barevné vlasy ozdobí
vůně starosti odvanou.
Kvítí půvabně chraňme v srdci svém
čistotu ráje k nám snáš.

3. ROSA Z NEBES

Nad námi, tam kde si v nebesích
zdroj lásky věčně dlí
a stále, jak v rosy krůpějích,
z ní perly padají.

Jak růže, jak samet hebké,
hladí duši bolavou,
jak balzám, jak myrhy vůně,
tvou starost odvanou
a světla jsi blíž.

Když toužím, čas letí jako v snách,
jak vánek křídla mám
v té lásce, jak v horských bystrinách
svou duši omývám.
Jak rosy čistý třept
svou láskou tě cítí!

Jak z ráje, ve světých paprscích
se krůpějí lásky skví
a touží nám pramenem vždy být,
z nějž sílu můžem pít.
Tak duši otvírej
jí světlem lásky hřeješ.

2. HARMONIE TICHŮ

1. Mír a klid v sobě toužím jen mít,
hladinou tichou jezerní být,
pak do hlubin zřím, srdce hlás uslyším
a vím, jak dál zas žít, či ruku uchopím,
kam krok svůj obrátím, Tvou vůli naplním...
Tak dát se šůry věst,
v duši mír a klid jen nést!

2. Radost mít – to je nejkrásnější dárek,
že můžem tu žít, všech Tvých darů okusit.
Vždyť krásné je brát, ještě víc těšit dá, a radost z práce mít mě štěstím naplní...
I bolest přebolí, když důvod pochopím
- nám že chyby dávno jen v milost promění.

3. Když jen ticho zní, duši mír pohladí
a v harmonii světlou tón svůj cítím hrát
- toužím naslouchat – barvou září mou,
v symfonii sfér kěz by krásně jen vždy zněl!

4. Krása je cílem, světle všech cest,
kěz je mým dílem krásu jen nést!
Krása je vůkol, krásu je v nás,
vnímej svou krásu a dávej jí kvést,
z tvých slov, z tvých gest půvab ať dýchá,
tvůj krok, tvůj šat, dům tvůj, tvá díla...

5. Krásu když vídám, jasně můj cit
touhu vždy mívám krásou jen žít!
Krása má sílu vzhůru nás vést,
tak vnímej vše krásné, sám krásným chť být
- viz květ, i tón, vánek, vůně
- tvůj den i sen, třept hvězd, klid tůně...

6. Krása je z Ráje, odlesk všech krás
kěz krásy půvab vzkytá i v nás!
Průzračnou být, jak krůpěj se skví...
Tak vnímej a dávej, jen krásou chť žít,
svůj drahožkam v duši máš, jen ho vzít
a dát mu lesk, nám všem ať září!

4. PŘÍBĚH ŽENY

Vítej sem k nám
znovu chystá
se s láskou žít,
na zemi tělem být.

Léta jak jdou,
tvé srdce dívčí
otvírá náruč svou,
všem lásku chce dát.

Ženou už jsi krásnou,
lásku poznáváš.
Touhou, hoříš touhou,
celou sebe dáš,
však dál zas
sama zůstáváš.

Hořem když v žal
se srdce noří,
plamen hoří však dál.
Ach, kam jen, kam svou lásku dát!

V slzách se ptáš
tu hlás uslyšíš,
v duši cítíš,
to anděl tvůj sám –
on k Světlu cestu zná...
Tak následuj ten hlas,
on k štěstí vede nás vždy dál.

7. Vzhůru když vzláším, moudrost hledám,
Zákon té Vůle, již svět je finán,
jak pravdu vnímat navždy toužím znát,
abych tápat jen k těžkostem nemusela jsem.
Síla Boží Lásky prouď věčně k nám
kdo v ní umí žít štěstím jen je poželán.

8. Tvá řeč i díla jsou setbou tvou,
vše nám jednou vzklíč, zeň pak sklízíš svou.
Tak svůj osud řídíš, je jen v ruce tvých,
můžeš k štěstí jen či k starostem rozhodnout se sám,
stejně, co dáme, se nazpět vrací k nám.

9. Krása když s mírem se snoubí
křídla vždy mě duši dá,
pak se snáze hned životem kráčí
a v prachu žal zanechám.
10. Když přesto bolest pak přijde
když zkyptí žal duši mou,
jenom s pokorou člověk jej přijme,
když pak pochopím,
jak lépe žít smím,
to dary pro mě navždy věčně jsou.

11. Ach, Bože, vznesený, moudrý,
Tvá láska vším proniká
já jen velebit jméno Tvé toužím
a štěstí zdroj odmykám.

12. Kěz jako květ se Ti dávám
kěz druží z něj chť pít
umět s láskou a citem se vnímat
a s důvěrou žít, bez obav jít
srdce všemu vůkol otvírám.

Čtený úryvek je z knihy
Ve světle Pravdy od Abd-ru-shina

5. RÁJ

Ty Otče náš, vládneš pevninám,
i tajfunům kážeš vát,
zem slíbenou kdysi dal jsi nám,
kout, jenž se měl rájem stát.

Sud' Otče náš, jenž jsi bez kazu,
jak člověk zemi spravoval,
ač stvořen byl k Tvému obrazu,
zde z kazu jen rozsěval.

V ráj, v nádherný ráj
změnit svou zem
můžem jen láskou.
Ráj, všech srdci ráj
změní pak zem
v zahradu krásnou.

Tak v pyše své člověk jako král
ze země jen stále bral,
však vůle Tvá nyní dá mu znát,
že má vše sám nazpět dát.

V ráj, v nádherný ráj
změnit svou zem
můžem jen láskou.
Ráj, všech srdci ráj
změní pak zem
v zahradu krásnou.

Ráj slíbený chceme pít svou
zde na zemi zbudovat
a vzhůru pak Tobě s pokorou
za všechno jen děkovat.

6. TY NÁRODE KRÁSNÝ

Ty národe krásný
Vstaň ke službě své
Jen probud' svou touhu
Nech pravdou se vést

Až zákony Lásky
Se naučíš znát
Sám sebe pak v kráse
Všem budeš chtít dát

Pak pochopíš proč zde být
Jak ve službě stát
A ve světle pravdy žít
Se naučíš rád.

Pak naplní duši mír
A radosti zář
Pak najdeš svůj dávný cíl
A svou světlou tvář.

Žni staletí dlouhých
Už nastává čas
A k soudu se vzbouzí
Vše, co žije v nás.

Však z nesmírné lásky
Naší Bůh pomoc dal
Že očistou svou sní
Jít každý pak dál.

Pak pochopíš proč zde být
Jak ve službě stát
A ve světle pravdy žít
Se naučíš rád.

Pak naplní duši mír
A radosti zář
Pak najdeš svůj dávný cíl
A svou světlou tvář.

Ty národe krásný
Vstaň ke službě své
Jen probud' svou touhu
Nech pravdou se vést

Až zákony Lásky
Se naučíš znát
Sám sebe pak v kráse
Všem budeš chtít dát

7. DÍKŮVZÁDNÍ

V den tento sváteční vroucně toužíme
Tobě, pane, své díky vzdát,
za všechny dary, jež opět dal jsi nám,
za naši úrodnou Zem'.

Díky patří Ti za vše obilí,
za hojné plody země Tvé,
díků náš přijmi též za vše bohatství,
jež nám zas k životu dáváš.

My pili svou jsme v zemi vkládali,
v krásu zelených zahrad Tvých.
I dále s pomocí všech Tvých bytostných
přírodu zkrášlovat chcem.

Sláva Tobě náleží,
ruka Tvá dary rozsévá!
Slávu Tvou chceme vroucím zpěvem svým
po celé zemi dnes hlásat.

Tvá Země úchvatná stále oplývá
hojností květů barevných,
jichž vůně líbezna v touze rozchvívá
duše všech dívek a žen.

Díky, díky všem světlym pomocem,
díky Tvým bytostným!
Díky vznešený Tvůrče stvoření
za věčnou štedrnost Tvoji!